

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **GEMEC-Union a.s.**, se sídlem Jívka č.p. 187, zastoupen JUDr. Hanou Poprachovou, advokátkou se sídlem Trutnov, Svatojánské nám. 47, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 480/550/08-Tro ze dne 31. 7. 2008,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, kterým byl zrušena část rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Hradci Králové č.j. ČIŽP/45/OOH/SR01/0708392.001/08/KJS/112 ze dne 28. 4. 2008, jímž byla žalobci podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta v celkové výši 370 000,- Kč za porušení § 19 odst. 1 písm. c) tohoto zákona, přičemž žalovaný zrušil tu část výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, označenou jako 1), kterou byla žalobci uložena pokuta 200 000,- Kč za provoz zařízení „Rekultivační plocha malého kalového rybníka – MKR“, části výroku označené jako 2) a 4) byly potvrzeny a část výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně označená jako 3), kterou byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000,- Kč za porušení provozního řádu zařízení „Zpevněná betonová plocha“ byla změněna tak, že pokuta se snižuje na 50 000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce poukázal na to, že původní rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Hradci Králové, vydané dne 26. 10. 2007 bylo žalovaným odvolacím orgánem zrušeno jako nepřezkoumatelné proto, že správní orgán I. stupně se nedostatečně vypořádal s odůvodněním jednotlivých sankcí. V novém rozhodnutí ze dne 28. 4. 2008 však správní orgán I. stupně opět neprokázal a neodůvodnil existenci, natož pak závažnost ohrožení životního prostředí. Přestože odvolání žalobce směřovalo především do stanovení výše pokuty, zákonným kritériím žalovaný opět nevyhověl. V části týkající se „Meziskladu odpadů – hala DOLMEN“ žalovaný pouze cituje hodnocení porušení provozního řádu jako závažné ohrožení životního prostředí, přestože sám uvádí, že možnost ohrožení životního prostředí lze považovat za malou, což znamená, že ke skutečnému ohrožení opravdu nedošlo. V části rozhodnutí týkající se „Zpevněné betonové plochy“ žalovaný uvádí, že naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 66 odst. 3 písm. d) zákona o odpadech je zcela evidentní a uložení pokuty je na místě; výše pokuty odpovídá rozsahu a charakteru deliktu a je třeba uvážit možnost ohrožení životního prostředí. Žalovaný jako odvolací správní orgán tedy rozhodl nezákonným způsobem. Způsob stanovení výše sankce je výsledkem správního uvážení, a to z hlediska zákonem stanovených kritérií. Takové uvážení musí správní orgán své úvahy užít, tedy musí se zabývat všemi hledisky, za tím účelem si opatřit potřebné důkazní prostředky a provést jimi důkazy, aby z rozhodnutí bylo seznatelné jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v určité výši. Žalovaný se s otázkou výše pokuty v napadeném rozhodnutí požadovaným způsobem nevypořádal, přestože námitky žalobce v odvolání směřovaly i do výše uložené sankce. Úvaha ohledně závažnosti ohrožení životního prostředí a jeho vlivu na stanovení konkrétní výše pokuty zcela chybí. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky, přičemž poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že výše pokut byla odůvodněna. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

Z citované normy je zřejmé, že zákon rozlišuje z hlediska úvahy o vší pokuty jednak situaci, kdy dojde o ohrožení životního prostředí, a jednak situaci, kdy dojde k poškození životního prostředí. V prvním případě je hlediskem pro stanovení výše pokuty **závažnost** ohrožení životního prostředí, ve druhém případě pak **míra** poškození životního prostředí.

Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28. 4. 2008 je zřejmé, že ČIŽP uložila žalobci pokuty 1) za porušení provozního řádu zařízení „Mezisklad odpadů – hala DOLMEN“, 2) za porušení provozního řádu zařízení „Zpevněná betonová plocha“ a 3) za porušení provozního řádu zařízení „Rekultivační plocha malého kalového rybníka – MKR“. Ve všech třech případech správní orgán I. stupně vycházel z toho, že došlo k ohrožení životního prostředí, a proto hodnotil závažnost tohoto ohrožení. Za faktory ovlivňující závažnost tohoto ohrožení přitom považoval množství a charakter uložených odpadů, resp. též charakter lokality. V všech případech bylo výslovně konstatováno konkrétní množství uložených odpadů, jejich povaha (zejména chemické složení) a možný negativní vliv na životní prostředí v případě jejich úniku mimo zařízení.

Soud proto konstatoval, že správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí výslovně a náležitě vypořádal s povinností odůvodnit konkrétní výši uložené pokuty ve smyslu kritérií podle ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech, když konkrétně a přezkoumatelně vyložil, jakými kritérii se řídil a jaké zjištěné skutečnosti pod tato kritéria podřadil.

Pokud pak jde o napadené rozhodnutí, je z jeho odůvodnění zřejmé, že žalovaný se zabýval otázkou odůvodnění výše uložené pokuty ve vztahu k deliktům spočívajícím jednak v porušení provozního řádu zařízení „Mezisklad odpadů – hala DOLMEN“ a jednak v porušení provozního řádu zařízení „Zpevněná betonová plocha“, když skutek označený jako porušení provozního řádu zařízení „Rekultivační plocha malého kalového rybníka – MKR“ z výroku rozhodnutí zcela vypustil a žalobce ze něj tedy nesankcionoval. Rovněž i zde musí soud konstatovat, že žalovaný výslovně uvedl, jaká kritéria byla při úvaze o výši pokut vzata v úvahu a jaké konkrétní skutečnosti byly hodnoceny. V případě porušení provozního řádu zařízení „Mezisklad odpadů – hala DOLMEN“ žalovaný bez dalšího převzal argumentaci správního orgánu I. stupně, což soud shledal zcela akceptovatelným, v případě porušení provozního řádu zařízení „Zpevněná betonová plocha“ pak žalovaný vyložil, na základě jakých skutečností výši uložené pokuty snížil. I zde tedy soudu nezbylo, než uzavřít s tím, že odvolací správní orgán dostal své zákonné povinnosti stanovit výši uložené sankce v souladu s ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech.

Městský soud v Praze proto dospěl k závěru, že žaloba proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí nebyla podána důvodně, neboť jediná konkrétní

žalobní námitka byla vyvrácena. Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu